

Eerder verschenen van dezelfde auteur:
Liefde & Andere Kopzorgen.
Relaties & Andere Ongemakken.

Copyright ©2011 Els Knoope.
Omslag: Julia Woning.
Redactie: Hetty van Elferen.

ISBN 97890-8570-873-5
Uitgeverij Boekenbent

Alle rechten voorbehouden

DIKKE VRIENDINNEN & ECHTE LIEFDE

Els Knoope

HOOFDSTUK 1.

‘Bianca, weet je wat ik van mevrouw Beekmans van de overkant gehoord heb?’

‘Ik heb geen idee mama.’

‘Ik heb van haar dé tip gehoord om een leuke man te vinden!’

‘Is het al gelukt? Heeft ze dan een leuke man gevonden?’

‘Nee, mevrouw Beekmans is toch al getrouwd met meneer Beekmans. De tip is voor jou. Nu wil je natuurlijk weten wat haar tip is.’

‘Nee ...’

‘De tip is:’

Haar moeder liet een stilte vallen.

‘De tip is golf! Je wordt lid van een golfclub, massa’s ongebonden mannen spelen golf. Je slaat een balletje weg en je hebt zo een man. Lijkt het je wat?’

‘Nee mam, het lijkt me helemaal niets.’

‘Waarom niet, je wilt toch een man en kinderen en je bent eenendertig! Maar ik heb je vader er al op afgestuurd. Hij is naar de golfclub en hij zal je alle bijzonderheden vertellen over contributie en attributen.’

‘Papa hoeft al die moeite niet te doen en jij trouwens ook niet. Hoe vaak moet ik dat nog zeggen! Ik moet nu weg, ik heb met Anne en Christy afgesproken in Brasserie Central.’

‘Ga maar gauw kind, we houden je wel op de hoogte.’

‘Dat kan ik toch niet maken!’ Bianca keek haar vriendin verbaasd aan. Anne keek strijdvaardig terug.

‘Waarom niet? Je hoeft hem niet te vermoorden, alleen maar te volgen. Misschien wat foto’s te maken. Je hebt toch een digitale camera? Alsjeblieft Biancaatje, lieve Caatje dat wil je toch wel voor mij doen?’ Bianca schudde haar hoofd. ‘Jij hebt een detective nodig en zoals je weet ben ik bejaardenverzorgster en ik...’

Anne onderbrak haar. ‘Je wilt het dus niet doen?’

‘Dat heb ik niet gezegd, maar ik vind...’

‘Ik wist wel dat je het zou doen Caatje. Richard werkt bij Schreuder, dat grijze gebouw met dat vreemde kunstwerk dat achter de benzinepomp ligt vlakbij het provinciehuis. Hij rijdt in een zwarte BMW, op de zijruit zitten plakstickers van boerderijdieren. Op de bumper zit een zwarte sticker met witte letters: ‘Attentie, remt voor

pinguïns!’ Die heeft Michiel erop geplakt. Zijn nummerbord eindigt op BD: ‘Bijna Directeur’ betekent dat volgens Richard. Hij gaat denk ik iedere donderdag naar haar toe. ‘Vergadering’ zegt hij dan.’ Anne maakte een snuivend geluid.

Voor het eerst bemoeide Christy zich met het gesprek.

‘Als je denkt dat Richard vreemdgaat, waarom vraag je dat niet gewoon?’

Anne schudde haar hoofd. ‘Dat durf ik niet en misschien zegt hij ja! Wat moet ik dan? Wie zit er te wachten op een dikke huisvrouw met twee kinderen? Waar moet ik van leven?’ Anne maakte een snikkend geluid.

Bianca klopte op Anne’s rug. ‘Misschien is er wel niets aan de hand.’ Anne snoot haar neus. ‘Ik hoop het! Maar ik zie het somber in.’

Waarom was ze zo’n ongelooflijke muts dat ze meewerkte aan stomme plannetjes van Anne, die stevast eindigden in een gigantisch fiasco? Ze had een half uur in een koude auto op Richard gewacht, en nu reed ze achter hem aan. Hopelijk reed hij gewoon naar huis, maar dan reed hij wel met een omweg. Ze reden vlak achter elkaar door een oude wijk van de stad. Er stonden grote huizen met mooie erkers. Het moest toch wel ontzettend opvallen dat ze hem volgde. Teveel afstand houden durfde ze niet, dan verloor ze hem uit het oog. Hij sloeg rechtsaf af en nog een keer rechtsaf en minderde vaart. Met een slakkengagentje reden ze achter elkaar. Hij zocht een parkeerplaats. Ook Bianca keek rond, parkeren ging niet meevallen. Rijen auto’s stonden langs de rechterkant van het trottoir en aan de andere kant was een parkeerverbod. Hij had een parkeerplaats gevonden en ze durfde niet midden op de weg stil te staan. Wat nu? Ze keek in haar achteruitkijkspiegel maar zag hem niet uitstappen. Verdorie, ze was echt niet in de wieg gelegd als speurder, ze zag dadelijk niet welk huis hij binnenging. Nu kwam er ook nog een auto aanrijden.

Snel draaide ze een oprit op aan de linkerkant, haar ogen gericht op de overkant. Ze zag Richard lopen met een aktetas in zijn hand. Nu moest ze goed opletten. Ze vloog tientallen centimeters omhoog omdat er op haar ruit getikt werd.

Een oude man met een groene gebreide muts op keek haar streng aan. ‘Ik vroeg me af waarom u met uw auto op mijn oprit staat?’

‘Ik, ik...volg...’ Bianca dacht na, dadelijk dacht hij dat ze een stalker was. ‘Ik volg...snoep.’

De oude man met talloze rimpels keek haar verbaasd aan.

‘Snoep is mijn kat, een grote rode kater’, fantaseerde Bianca er op los.

De man knikte. ‘Het stikt hier van de katten, waarom houden ze die beesten niet gewoon binnen. Als je dieren neemt moet je de verantwoordelijkheid dragen en niet een ander er mee opzadelen. Weet u dat uw kat mijn tuin als kattenbak gebruikt?’

Bianca schudde haar hoofd. ‘Dat zou Snoep nooit doen!’

Uit zijn achterzak haalde de man een notitieboekje.

‘Signalement van Snoep?’

Bianca zuchtte. Dat moest haar weer overkomen, hij was natuurlijk een gepensioneerde politieagent.

‘Hij is groot en rood met grote oren en hij lust graag kaas en chocolade. Hij luistert naar de naam Snoep en hij geeft pootjes.’

De man trok zijn wenkbrauwen op. ‘Graag uiterlijke kenmerken, dat maakt de opsporing gemakkelijk.’

Bianca verzon ter plekke een uiterlijk kenmerk voor haar fictieve kat.

‘Zijn rechtersvoorootje is wat korter, hij loopt mank.’

‘Aha, daar kan ik wat mee. Ik zal naar uw kat uitkijken en hem proberen te vangen.’

‘Mooi, dank u wel. Ik mis hem erg.’

Ze keek achterom. Ze was Richard kwijt. Ze wilde achteruit rijden.

‘Niet zo snel dame, eerst uw naam en adres, anders kan ik hem niet terugbezorgen.’ Hij schudde met zijn hoofd, de groene pompoen van zijn muts ging heen en weer.

Bianca schreef snel haar naam en adres onder de bijzonderheden van Snoep.

Ze draaide haar auto en reed weer langs de BMW. Waar was hij naar binnen? Ze vermoedde op nummer 32 of 30. Ze vond een stuk verder een parkeerplaats en liep naar de BMW. Bont gekleurde bladeren dwarrelden naar beneden, het was al echt herfst. Het waaide en er zat regen in de lucht.

Ze had inderdaad de goede auto gevolgd, BD in de nummerplaat en rode, blauwe, gele en groene plakplaatjes op het zijraam. Waar was Richard? Ze had hem niet zien oversteken dus hij was bij de even nummers naar binnengegaan. Ze probeerde naar binnen te kijken maar

de gordijnen waren overal dicht. Wat nu? Ze besloot verder te informeren naar haar kat en belde aan op nummer 32.

Een vermoeid ogende huisvrouw met een blauwgeruit schort deed open. Haar blonde haren zaten verward en ze had een roodgeruite afdrooghanddoek in haar handen, die bedekt waren met zeepschuim. Bianca kreeg het vermoeden dat Richard niet daar was.

‘Heeft u misschien Snoep, mijn rode kater gezien? Hij is het laatst hier in de buurt gezien. Hij loopt een beetje mank.’

De vrouw schudde aarzelend nee. ‘Ik heb hem niet gezien, maar ik zal even bij mijn kinderen informeren. Die zien zoiets toch sneller. Joep, Jeroen en Jaap, komen jullie eens naar beneden,’ riep ze luid naar boven.

‘Waarom?’ werd er van bovenaf gegild.

‘Omdat ik het zeg.’

Er klonk veel geschreeuw boven.

De vrouw streek door haar verwarde haren en gilte naar boven: ‘Er staat hier een mevrouw en die wil wat weten.’

Uiteindelijk verscheen er een blonde jongen die nors de trap afliep.

Bianca herhaalde de uiterlijke kenmerken van Snoep.

‘Ik weet er niets van’, bromde de jongen. ‘Ik heb wel wat beters te doen dan naar katten te kijken.’

De moeder schudde haar hoofd. ‘Ze kunnen zo onverschillig doen, dat vinden ze stoer staan. Wacht u nog maar even, dan informeer ik bij Joep en Jeroen.’

Voor Bianca iets kon zeggen rende ze de trap op en kwam terug met een kleine blonde jongen. ‘Jeroen heeft iets gezien!’

Jeroen knikte en streek door zijn verwarde blonde haren. ‘Ik was aan het voetballen met Joris en toen zag ik een rode kat die moeilijk liep onder de bosjes kruipen.’

Moeder knikte. ‘Waar was dat Jeroen?’

‘Dat weet je best ma, dat was bij het trapveldje.’

‘Ik weet het, maar die mevrouw weet dat niet. Weet u wat, Jeroen zal het wel even aanwijzen, misschien is uw kat er nog. Ik noteer uw naam en uw telefoonnummer, kan ik altijd bellen als ik uw kat zie.’

Bianca mompelde: ‘Doet u geen moeite.’

De vrouw wimpelde haar bezwaar af. ‘Het is geen moeite en Jeroen doet het graag.’

ANNE'S AFSLANKSCHRIFT.

Ik weeg 89,4 kilo en ik wil afvallen! (Liefst 15 kilo). Ik lijk nu een wandelende vetrol het moet allemaal wat strakker.

Ik wil in ieder geval nooit zwaarder worden dan ik nu weeg, dit is echt het maximum!

Ik wil geen punten of calorieën tellen, wel lekker eten en zeker niet te weinig! Ik wil zeker niet mijn eten gaan splitsen in koolhydraten, vetten, eiwitten en wat al niet meer.

Ik wil geen maaltijdvervangers eten en geen drankjes of pillen nemen. Ik wil bovendien zelf beslissen wat ik eet, niet een of ander vastgesteld dieet volgen.

Ik wil ook niet iedere dag bezig zijn met een dieet, het moet gewoon vanzelf gaan.

Ik moet nog wel een taartje mogen eten en zeker een glaasje wijn kunnen drinken.

Het wordt tijd voor een actieplan!

MIJN 10 PUNTEN ACTIEPLAN.

- 1. Ik ga iedere dag 1 uur wandelen met de hond. (Ik heb gelezen dat als een persoon van 85 kilo een half uur per dag wandelt in een tempo van 4 km per uur hij in een jaar 6 kilo verliest! Dus dat geeft hoop.)*
- 2. Ik doe minimaal 3 keer per week 10 minuten buikspieroefeningen. (Ik heb op internet gelezen dat buikspieroefeningen geen zoden aan de dijk zet, ga het twee maanden uitproberen en meet mijn buik dan weer!)*
- 3. Ik rek me 's morgens helemaal uit, dat schijnt overal goed voor te zijn.*
- 4. Ik ga allemaal lekkere slanke recepten verzamelen die niet te moeilijk en niet te duur zijn en ik ga ze ook klaarmaken.*

5. *Ik ga voortaan mijn buik inhouden! Schouders omlaag en borsten naar voren. Bovendien ga ik meer op hakken lopen, dan zie ik er slanker en vrouwelijker uit.*
6. *Ik eet niets meer na 8 uur 's avonds.*
7. *Ik eet drie keer per dag. Weinig of geen tussendoortjes en de tussendoortjes die ik neem moeten slank zijn.*
8. *Ik maak een lijst met 5 calorie rijke producten die ik (bijna) niet ga eten.*
9. *Ik ga beter letten op de hoeveelheid calorieën die in de producten zitten misschien moet ik altijd mijn leesbril in mijn tas doen, vooral als er veel calorieën in zitten wordt dat in te kleine lettertjes vermeld.*
10. *Ik ga beter op mijn kleding letten, in sommige kleren lijkt ik net een rolmops.*

Mijn vijf producten die ik (bijna) niet ga eten/drinken:

1. ***Chips, zoutjes e.d.***
2. ***Chocolade (zeker geen bonbons).***
3. ***Koekjes en gebakjes. (Van de koekjes hebben kaneelbeschuitjes en lange vingers de minste calorieën dus als ik toch een koekje neem dan deze.)***
4. ***Worst, spek, gepaneerd vlees.***
5. ***Wijn (tenminste niet maandag t/m donderdag.)***